

Тарихий Асарлар Таржимасида Эквивалент Бирликларни Ўринли Қўллаш

Bayniyazov Azatbay Tursinbayevich¹

Аннотация: Мазкур мақолада Пиримқул Қодиров қаламига мансуб “Юлдузли тунлар” романинг туркман тилидаги таржимаси таққосланади, қардош тилларда муқобил сўз танлаш муаммоси ҳақида қиёсий таҳлиллар берилади.

Калит сўзлар: тасвирий воситалар, эквивалентлик, оригиналлик, бадий таржима, қаҳрамон руҳияти.

Туркий халқлар узок тарихий замонлардан бери ўзаро яқин қўшни, қон-қардош бўлиб яшаб келмоқдалар. Уларнинг илдизи бир, урф-одатлари, маданият ва санъатида ўзаро уйғун жиҳатлар кўп. Шарқ халқлар адабиётшунослигида айнан бадий адабиёт, таржимашунослик соҳасидаги яқинлик ва ўхшашлик хусусида, адабий манбалар асосида тадқиқотлар олиб борилган. Аммо Оролбўйи этномаданий ареалида қўшни бўлиб яшаб келаётган ўзбек, туркман ва қорақалпоқ халқлари адабиётидаги типология ҳамда таржимашунослик билан боғлиқ жиҳатларнинг қиёсий аспектда ўрганилиши умумфилологик аҳамиятга эга долзарб масаладир. Айни маънода биз мазкур мақоламиизда ўзбек адабиётида тарихий роман жанрининг етук намуналаридан бири Пиримқул Қодировнинг “Юлдузли тунлар” романини туркман тилидаги таржимаси билан таққослашни, қардош тилларда муқобил сўз танлаш муаммоси ҳақида қиёсий таҳлилларимизни беришни жоиз деб билдики.

Ўзбек, туркман тилларидаги муштараклик ҳамма вақт ҳам оригиналнинг бадий хусусиятини беравермайди. Чунки ҳаммага таниш бўлган оддий сўзлар матнда ҳар хил маъноларда келади. Уларга муқобил туркманча сўзлар қидириб топиш осон эмас. Чунки таржима – санъат. Таржимада бир тилдаги бирлик иккинчисига қуруқ алмаштирилмайди.

Таржимоннинг маҳорати оригиналдаги сўзга муқобил – маъно томондан teng (тўла мос) келадиган сўзни ишлатишга боғлиқ. Илмий-назарий адабиётларда таржимада муқобиллик муаммоси қўйидагича изоҳланади: “Манба тили билан таржима тили ўртасида мазмуний, таркибий ва вазифавий жиҳатдан ўхшашлик муқобиллик саналади. Манба матн маъномазмунини етказиб берувчи таржима матн тил бирликларига функционал жиҳатдан муқобиллар (мос бирликлар) сифатида манба матн бирликлари ўрнида ишлатилади. Тил бирликлари меъёрий маънода ишлатилгани учун манба тили бирликларининг таржима тилида маълум муқобиллари мавжуд бўлиб, улар ҳар хил таржима матнларида ўша бирликларнинг ўрин алмашувчилари бўлиб қўлланилади. Бошқача айтганда, манба матн билан таржима матн орасидаги муқобиллик манба матн контекстининг турли қисмларида қайта ишлаб чиқилишига асосланган бўлиши мумкин”[1,52]. Ўрганишларимиз асосида шуни аниқладикки, туркманча таржимада таржимон (Ш.Чориев) муқобил сўз танлашда ижтимоий ҳаётнинг барча соҳаларига оид кўпгина туркманча лугавий бирликларни ўринли қўллаган. Чунки бадий асарда ишлатилган барча сўзлар ҳам тасвирий воситалардир. Ана шу сўзлар воситасида ёзувчи бадий асарнинг образлилигини, эмоционал-экспрессивлигини, ғоясини сўзлар воситасида ўқувчига етказиб беради, бадий асарда тасвирланаётган воқеа-ходисаларга ўқувчининг муносабатини уйғотади. Бусиз бадий асар-бадий таржима ҳақида ҳам гап бўлиши мумкин эмас [2,22]. Дарҳақиқат, таржима қилишдан мақсад иккинчи тилга сўзлар тизмаси ёки гаплар силсиласини кўчириш эмас, балки уларнинг мағзизида яшириниб ётган маънони рўёбга чиқаришдан иборат. Ахир, таржимон хаттот эмас-ку.

¹ Karakalpak state University named after Berdakh

Мисоллар асосида юқорида билдирилган назарий фикрларни амалда изохлашга ҳаракат қиласиз. Қуйидаги қиёсимида **хуфия** сўзининг тушиб қолиши натижасида Самарқанддан келган нома қандай қўлга киритлгани ҳақидаги маълумот таржима вариантида мавхум бўлиб қолган:

Асл нусхада:

-*Кўлингиз Самарқанддан хуфиялардан* келган бир хабарни амирзодамга кўрсатишдан тортинган эдим. (Ю.Т. 78)

Буларга ўхшаш оригиналда бирор луғавий бирлик ўрнида унга мос келмайдиган номуқобил сўзлар ишлатиш, энг зарур сўзни тушириб қолдириш каби нуқсонлар таржимада кўплаб урчайди. Бундай нуқсонлар эса кутилаётган бадиийлик талабига тўлиқ жавоб бермайди. Мутаржимдан алоҳида изланишни талаб қиласи. Қуйидаги қиёсларимизда *тўриқ от*, *ўра*, *улуфа ботқоқлик* сўзларининг маъноси аслиятга нисбатан умуман фарқланадиган вариантиларда берилган:

Асл нусхада:

Мавлоно Фазлиддин подшоҳнинг хос меъмори қилиб тайинланган, унга яхшигина улуфа белгиланган эди. (Ю.Т 85)

Асл нусхада:

1. Бериги ёқдаги оёқлари узун тўриқ қашқа отни анжомлари билан Бобур мирзо инъом этган эди.

(Ю.Т. 85)

2. Кувасой батқогининг устидан... (Ю.Т.5)

3. Бўши ўрангиз борми почча? (Ю.Г.50)

Таржимада:

-*Гулыңыз Самаркант бир нома алды велин, оны ша хезретлерине гөркезмәгеде чекинйэр.*
(Й.Г. 94)

Таржимада:

Ша хезретлери молла Фазлиддиниң гадырыны билди. Ол көче накгашы эдилеп белгиленди, она ишлер хем яшар ялы чаклаңжа жсай гуруп бердилер. (Й.Г. 104)

Таржимада:

Бери тарандакы аяқлары узын дор аты Бабыр мурзе əхли эер-энжамы билен арзылы накгаша совгат берипди.

(Й.Г. 104)

Кувасай дерясының устундэки... (Й.Г.65)

-йығнара ериңиз бормы гиев? (Й.Г. 65)

Бадиий таржимада тарихий миллий колоритни сақлаш тамойиллари юзасидан илмий тадқиқот иши олиб борган филология фанлари бўйича фалсафа доктори Барно Бўронова айнан мазкур асарнинг туркман тилидаги таржимасида эквивалент сўзлар танлашда мутаржим маҳоратига шундай тўхталади: “асар тилида ишлатилган луғавий бирликларни туркман тилига ўгиришда таржимон Шодурди Чориев муайян даражада асл нусханинг бадиийлиги, образлилиги, эмоционаллигини ифодалашда туркман тилидан мос бирликлар танлашга ҳаракат қиласи. Масалан: ўзбек тилида ҳаракат-холатнинг бажарилиш даражасини англатувчи аста, оҳиста, суст, секин сўзларига (м: секин ўрнидан турди) таржимон туркманча ховлукмазлық, гыссанмазлық, əвмезлик, алаңсамазлық каби синонимик қатордан муқобили сифатида əвмезлик сўзини танлаб, оригиналдаги мазмунни, адабнинг мақсадини тўғри ифодалаган.” [3,118].

Олиманинг фикрига қарши чиқмаган ҳолда шуни қўшимча қилмоқчимизки, асл нусхадаги айрим луғавий бирликларга айнан тенг келадиган синонимлар танлашда таржимон баъзи историзмларни замонавийлаштирган, баъзан туркман тилида бор сўзларни фаол вариантида берган. Яна қиёсларга мурожаат қиласиз:

Бобур хиргоҳ тўрида тўртта олтин зина билан чиқиладиган баланд шоҳсупа устида ёлгиз ўтирибди. (Ю.Т. 84)

Бабыр дөрт саны басгканчак билен галынян белент шасыпаның устунде айбогдашины гуруп еке өзи отырды. (Й.Г. 102)

Аёнким, юқорига чиқиш, пастга тушиш учун мўлжалланган махсус қурилма маъносини ифодаловчи предметнинг номи оригиналда ҳам, таржимада ҳам синонимларни ишлатиш принципларига тўла мос келади.

Маълумки, “таржима мақсади матнни фақат ўқувчининг қабул қилиш даражасига мослаш билан чегараланмасдан, аслиятнинг мазмуни, услубий, бадиий қимматини заррача футур етказмасдан қайта яратиш чораларини кўришга йўналтирилиши лозим. Акс ҳолда, матннинг аслият тилидаги таъсири ва жозибаси таржима матнида ўз кучини йўқотади.” [4,15]. Айни ҳодисанинг амалий исботини қўйида метафорик образли қўлланган шунқор ва бургут сўзларининг муқобиллигида қиёслаймиз:

Асл нусхада: -Тез бориб шунқорларимга айт, Бобурнинг бошини кесиб келган одамга боши борабарлик олтин бераман!

Таржимада:-Тиз ет-де, бўргутлериме айт, «Кимде-ким Бабырың башыны алып гелсе, хан шоңа шол кэлләниң ағрамына барабар алтын бержек дий. (Ю.Т. 218, Й.Г. 235)

Маълумки, **шунқор**-кучли, йиртқич қуш – кўчма маънода мардлик, ботирлик, эпчил, чақон, жасур, ғоят ғайратли, шижаатли маъносида ижобий бўёқдорликка эга. Бургут эса йиртқич овчи қуши кўчма маънода *йиртқич*, ёвуз одам маъносида ишлатилади.

Қисқагина лексикографик қиёсларимиздан маълум бўлишича, тўркман тилида шунқорнинг муқобили бўлмаганидан *йиртқичлик хусусияти билан умуман маънодои бўлган бургут* муқобили тўғри танланган.

«Юлдузли тунлар» ва унинг туркманча таржимасида ҳам бўри, шер, қашқир, кийик каби ёввойи ҳайвон номларини терминлар ҳам кўчма маънода ишлатилган. Айниқса Бобур мирзонинг тожу тахтнинг шафқатсиз уммонига эндиғина қадам қўйган мурғак қалби, гулдек нафис туйғулардан воз кечиб бевафо давлат жафоларига мардона курашишга тайёр руҳиятини тасвирилашда юқоридаги сўзлар ўзаро мутаносиблик ҳосил қилган. Матнни кузатинг:

1. Бобур бўрилар тўдаси орасида **кийик** бўлиб кун кўролмаслигини ич-ичидан ҳис қиласади. (Ю.Т. 80)
2. Бабыр мәжек сурисининг арасында **кейик** болуп яшап болмаздыгыны билди. (Й.Г.97)
3. Бобур **қашқирлар** қуршовига тушиб қолгандек безовталанар эди. (Ю.Т. 80)
4. Эдил **гөлегуртлар** ордасының арасына дүшен ялы Бабырың йўреги битақат урунды. (Й.Г.96)
5. Бобур...**бўрилар** билан шер бўлиб олишишни истар эди. (Ю.Т. 80)
6. Мәжек сўрусинин арасында шир болмак герек. (Й.Г. 97)

Қиёсларимиздан аёнки, таржимон аслиятга ҳамоҳанг равища туркман адабий тилида ҳам, жонли тилида ҳам фаол ишлатиладиган **кейик-кийик**, **қашқирлар-гөлегуртлар**, **бўри-мәжек** эквивалент бирикмасини ўринли қўллаган. Зоро, “Муқобиллик аслиятдаги вазиятни таржимада тўлиқ акс эттиришга бўлган ҳаракатдан юзага чиқади. Таржимон матнни ўз тилида қайта яратса туриб, аслият ўқувчиси асарни қандай тушунган ва таъсиранган бўлса, таржима матнни ўқувчи ҳам шундай таассуротга эга бўлишига эришишни мақсад қилиб қўяди. Бироқ икки тил эгалари ўртасидаги лисоний, маданий, ижтимоий ва хоказо фарқлар таржиманинг фақат лингвистик ўлчовларига таяниб амалга оширилишига йўл қўймайди. Таржимада муқобил тушунчаларни бериш ва ўқувчи томондан аслиятдаги маънони айнан қабул қилишига имкон бериши учун таржимон ўз тили бойликларидан унумли фойдаланиши зарур” [5,13].

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР

1. Раҳимов F. Таржима назарияси ва амалиёти. – Тошкент: Ўзбекистон миллий энциклопедияси, 2016. – Б. 52.
2. Кўнғуров Р. Ўзбек тилининг тасвирий воситалари. – Тошкент: Фан, 1977. – Б. 22.

3. Бўронова Б. Бадиий таржимада тарихий миллий колоритни сақлаш принциплари. Ф.ф.ф.д.дисс.–Тошкент. 2021. –Б.118
4. Сирожиддинов Ш. Одилова Г. Бадиий таржима асослари. – Тошкент: Мумтоз сўз, 2011. –Б. 15.
5. Сирожиддинов Ш. Одилова Г. Бадиий таржима асослари. – Тошкент: Мумтоз сўз, 2011. –Б. 13.
6. Қодиров П. Юлдузли тунлар. – Тошкент: Ўзбекистон. 1981. – 496.
7. Кадыров П. Йылдызылы гижелер – Ашгабат: Түркменистан, 1988.— –Б. 558

